

Станало му тъмно предъ очитѣ. После по-свѣтло. Пристѣпилъ Миню до бѣчвата. Пипналъ я. Обърналъ се къмъ вратата и гледа, нѣма ги лозичкиѣ. Чукналъ я. Пакъ не идватъ. Видѣлъ въ паничката подъ шурачето малко вино. Изпилъ го.

Я да си наточи още малко. Ще тури паничката пакъ на мѣстото ѝ. Мама нѣма да познае. Завъртѣлъ шурачето. Препѣлвила се паничката. Изпилъ я. Много билъ ожаднѣлъ, брей! Да изпие още една паничка и нѣма вече. Пакъ напълнилъ паничката и я изпилъ.

Завъртѣлъ шурачето — виното не спира. Въртѣлъ насамъ, въртѣлъ нататѣкъ — тече. Замаяла му се главата. Тъмно станало въ мазето. Шавнало нѣщо задъ бѣчвата.

Лозичкиѣ трѣбва да сж дошли. Хукналъ Миню на вѣнъ.

На двора било много, много свѣтло. Пиленцата тичали насамъ-нататѣкъ. Тичало и малачето. Припналъ. Миню да си поиграе съ него. Весело му било. Подскачилъ два—три пѣти—прилошело му. Седналъ подъ черничката.

Брей, какво е това? Гледа Миню и се чуди. Плѣвникѣтъ се изкривилъ. Полита, полита — ха-ха да падне. И пакъ се изправя. Черничката скръстила рѣце отзадъ, навежда се надъ него и се смѣе. Навежда се, смѣе се и пакъ се изправя.

Потъркалъ си челото. Боли. Надигналъ се. Гледа градинката, кѣщата, дветѣ купи — подскачатъ и се търкалятъ по двора. Плѣвникѣтъ и той се търкаля. Търкулъ-търкулъ, хайде — всичко се търкаля. И слънцето и то се търкаля по небето.

Станало му горчиво въ устата. Повърналъ. Завилъ му се свѣтъ. Падналъ Миню по грѣбъ. Черно му е предъ очитѣ и нищо не види.